

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/67/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915000216
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6915000216.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného O. B., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 28. októbra 2015, o sťažnosti obžalovaného O. B., proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 0T/73/2015 zo dňa 24.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného O. B. z a m i e t a.
Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obžalovaného O. B. n e n a h r á d z a
väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp.zn. 0T/73/2015 zo dňa 24.09.2015 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota na hlavnom pojednávaní podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., § 79 ods. 2,3 Tr. por. žiadosť obžalovaného O. B. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal jeho písomný sľub ako náhradu za dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Proti tomuto uzneseniu samosudcu podal obžalovaný O. B. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 24.09.2015 sťažnosť, a to ihneď po jeho vyhlásení, ktorú následne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním, doručeným krajskému súdu e-mailom zo dňa 22.10.2015. V jej dôvodoch predovšetkým požiadal o zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa s tým, aby bol prepustený z väzby na slobodu, keďže v jeho prípade nie je daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Stíhaný skutok nespáchal, poškodený a zároveň svedok L.. S. nevypovedal pred súdom pravdu. Zárok príslušníkov hliadky PZ s použitím donucovacích prostriedkov: hmaty chvaty a putá policajtními bol podľa jeho názoru neoprávnený a tento zárok nemal byť v danom prípade proti nemu vôbec použitý. Pri tomto zákroku došlo k zraneniu jeho osoby a preto nie je pravdou, čo sa uvádza v hlásení o použití donucovacích prostriedkov policajtom zo dňa 29.08.2015, že pri zákroku nedošlo k zraneniu osoby (teda jeho) a že v zmysle § 63 Zákona č. 171/1993 Z. z. nebola poskytnutá prvá pomoc a lekárske ošetrovanie, nakoľko si to osoba nežiadala. Nakoľko vznesené obvinenie sa nezakladá na pravdivo zistenom skutkovom základe, necíti sa byť vinný z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože z jeho strany nedošlo k spáchaniu stíhaného skutku. Okresný súd v napadnutom uznesení nevzal do úvahy všetky tieto skutočnosti a ponechal ho vo väzbe. Vyslovil názor, že jeho zotrvanie vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku je založené prevažne na nepravdivej výpovedi sv. - pošk. D.. L.. U. S., nepodloženej hodnovernými dôkazmi, pričom skutočné dôvody trvania väzby u neho nie sú. Vyslovil nesúhlas s názorom prvostupňového súdu, ktorý uvádza, že preskúmal jeho žiadosť ako aj celý spisový materiál na vec sa vzťahujúci a zistil, že dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku je u neho naďalej daný, pretože existuje dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia na slobodu, existujú také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že v prípade jeho prepustenia na slobodu by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Poukázal na to, že napriek tomu, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, v poslednej dobe sa správal slušne a pracoval. Je síce pravdou, že mu naposledy

dňa 21.12.2014 trestným rozkazom Okresného súdu sp. zn. OT/87/2014 bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so skúšobnou dobou na 1 rok 3 mesiace a trest zákazu viesť motorové vozidlá na 5 rokov, pretože viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, avšak samotná táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na vzatie, či jeho ponechávanie vo väzbe. Sťažovateľ zvýraznil aj vykonané dôkazy, vypočutí svedkovia A. U., A. H., či Y. C. potvrdili, že nič zlé nerobil a tiež potvrdili, že len sedel alebo driemal na lavičke a nerobil nič v rozpore so zákonom.

Dňa 29.08.2015 okolo 06.27 hod. sa nachádzal v priestoroch čakárne autobusovej stanice SAD v Rimavskej Sobote, na Železničnej ulici, avšak hoci bol pod vplyvom alkoholu nič protizákonné nerobil. Hliadka Obvodného oddelenia PZ Rimavská Sobota bezdôvodne použila voči nemu neadekvátne donucovacie prostriedky, napriek tomu, že nič protizákonné nerobil. Dôkazom jeho tvrdenia je kamerový záznam, ktorý bol zaznamenaný uvedeného dňa a je súčasťou súdneho spisu. Z tohto kamerového záznamu jednoznačne vyplynulo, že nepoužil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa ale práve verejný činiteľ - policajti použili voči nemu násilie, ktoré bolo neprimerané a neadekvátne. Napriek tomu, že nič zlé nerobil ani sa nesprával násilne, príslušníci policajného zboru mu spôsobili dňa 29.08.2015 zranenia a to: odreninu na nose, odreninu na ľavom predlaktí, poranenia v oblasti krku v dôsledku škrtenia a v tvárovej časti v oblasti sánok. Tiež tým, že ho zrazili na zem, mu spôsobili poranenie chrbtice a hlavy. V dôsledku týchto zranení mal problém s prehltaním, bolela ho hlava ako aj obidve sánky na tvári. Rozhodnutie súdu by nemalo vychádzať prevažne z toho, čo uvádza poškodený, ale aj z ďalších vykonaných dôkazov - výsluchov svedkov a kamerového záznamu, ktorý bol nasnímaný kamerou v priestoroch čakárne autobusovej stanice SAD v Rimavskej Sobote. Skutočnosť, že dňa 29.08.2015 ráno v priestoroch čakárne autobusovej stanice SAD v Rimavskej Sobote, na ul. Železničnej pod vplyvom alkoholu na lavičke driemal, by nemalo zakladať dôvod na to aby bol vzatý do väzby. Dňa 24.09.2015 podal na Okresný súd Rimavská Sobota návrh na nahradenie väzby jeho písomným sľubom podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktorý v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu mieni dodržať. Pred samotným vzatím do väzby viedol riadny život a riadne pracoval ako živnostník. V Ústave na výkon väzby Banská Bystrica sa tiež správa dobre. Je toho názoru, že dôvod na jeho zotrvanie vo väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku nie je, pretože z jeho konania alebo z ďalších konkrétnych skutočností nevyplýva dôvodná obava, že by pokračoval v trestnej činnosti. Všetci svedkovia v jeho trestnej veci už boli vypočutí a dokazovanie vo veci bolo zo strany prvostupňového súdu skončené, preto vyslovil názor, že na základe všetkých vykonaných dôkazov, nie je nevyhnutné aby bol naďalej ponechávaný vo väzbe. Obava z jeho konania, ktorá by zakladala dôvodnosť väzby, musí vychádzať z konkrétnych skutočností, nasvedčujúcich, že sa o niečo také aspoň pokúsil. Záverom svojej sťažnosti tak krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého uznesenia s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho z väzby prepustil na slobodu.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného O. Gajdoša nebola dôvodne podaná, pretože u neho v súčasnom štádiu trestného konania naďalej existujú zákonné dôvody preventívnej väzby, obsiahnuté v ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a v posudzovanom prípade zatiaľ nie je možné účel jeho väzby dosiahnuť aplikáciou ust. § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por.

Sťažovateľ bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. OT/73/2015 zo dňa 30.08.2015 vzatý do väzby podľa § 348 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, § 72 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Väzba mu začala plynúť odo dňa 29.08.2015 o 06,35 hod. a je vykonávaná v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky rozhodovania o väzbe, je z pohľadu krajského súdu nevyhnutné konštatovať, že doposiaľ zistené skutočnosti a zabezpečené a zadokumentované dôkazy, ktoré sú obsahom trestného spisu, nasvedčujú na to, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému obžalobou prokurátora, bol spáchaný, tento skutok (je konkrétne vymedzený v odôvodnení napadnutého uznesenia - strany 1 a 2) je možné posúdiť ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a zo spisového materiálu rovnako vyplýva dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal v inkriminovanom období, a to v ranných hodinách dňa 29.08.2015 obžalovaný O. B.. Pokiaľ sa v sťažnosti odvoláva na jednotlivé svedecké výpovede, ale i ďalšie dôkazy, najmä kamerový záznam, v tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že hodnotenie týchto dôkazov bude vykonané na verejnom zasadnutí krajského súdu, ktorý bude konať na podklade jeho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Žiada sa však pripomenúť, že vzhľadom na konštrukciu jeho sťažnosti si senát krajského

súdu prehral na CD nosiči pred uskutočnením neverejného zasadnutia obsah kamerového záznamu z priestorov čakárne SAD Rimavská Sobota.

Pokiaľ ide o dôvodnosť pozbavenia osobnej slobody obžalovaného O. B. prostredníctvom väzby v súčasnom štádiu trestného konania, krajský súd primárne zdôrazňuje, že doposiaľ bol v minulosti šesťkrát riešený súdom pre rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol trestným rozkazom totožného súdu z 21.12.2014 sp.zn. OT/87/2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. a iné a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom jeho výkonu a s určením skúšobnej doby podmieneného odsúdenia na osemnásť mesiacov do 22.06.2016. Zároveň mu bol uložený aj ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na päť rokov. Pokiaľ ide o osobu sťažovateľa, krajský súd tiež pripomína, že administratívne bol za priestupky riešený v dvoch prípadoch.

S poukazom na uvedené dospel krajský súd k zhodnému záveru ako samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota, že u obžalovaného O. B. je naďalej odôvodnená existencia obavy v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda, že by v prípade pobytu na slobode mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Pokiaľ súd prvého stupňa jeho písomný sľub neprijal, aj tento výrok považoval krajský súd za zákonný, a to vzhľadom na osobu obžalovaného a tiež povahu prejednávaného prípadu, keď taký sľub ani nadriadený súd nepovažoval za dostatočný. Vzhľadom na obsah nálezu Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 bolo povinnosťou krajského súdu zároveň skúmať, či účel väzby možno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, i keď taký návrh na nahradenie väzby nebol zo strany obžalovaného daný v jeho sťažnosti. V tejto súvislosti dospel k záveru, že v posudzovanom prípade zatiaľ nie je možné účel preventívnej väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka s ohľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol o sťažnosti obžalovaného O. B. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia, pretože ju nepovažoval za dôvodne podanú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.